

İŞĞALDAN AZADLIĞA - CƏBRAYIL DÜŞÜNCƏLƏRİ

(Əvvəli 9-cu səhifədə)

QARA ZURNA

Qarazurna, bu ad anlamaq olmur,
Hardan ünvan tapıb, ad olub sənə.
Ovsunlu səsinlə əsla uyuşmur,
Yaraşmır bu nəhs ad, bu ünvan sənə.
Ağızdan püstəson, boydan da bəstə,
Qədlənən qamətin sonda genəlir.
Zilin zirvədedir, bəmin zil üstə,
Darda yığılan səs, gəndə enlənir.
Səsindəki ecaz, möcüzə nədir,
Axıdır içimə gözümün yaşın.
Ürəyimin qanını mənə içirir,
Oyadır vicdanın kar olan daşın.
Bir qarış boyunla oda qalanıb,
Yanan köz üstünə qor-qov səpirsən.
Yeri də, göyü də sehrinə salıb,
Alov püskürürsən, üsyan edirsən.
Mötədil deyilsən kükrəməyində,
Ya olum, ya ölüm sərhəddində.
Dirisən qəmində, ruhun dəmində,
Zilində qəhrəman, bəmində nərson.
Səsin cikkə çəkir, eşilir zildə,
Tilsimə salırsan qulaq tutanı.
Cəzbinə düşürlər, gəlirlər vəcdə,
Yayın qızmarıyla qışın tufanı.
Könüllər laylanır duyğularında,
Əsəblər ovunur sehirə dalmış,
Ruhlar aram tapır səs oyuğunda,
İynə ildızından işığa baxmış...
Səsdə yanğıya bax, səsdə hökmə bax,
Oynadır kədəri öldə şar kimi.
Səsdə zabitəyə, sən hikmətə bax,
Çəkir sonsuzluqdan yoxu var kimi.
"Çobanbəyati"si əhsiz-amansız,
İliyə işləyir, sümük oxvarır.
Şumlanı içimiz, coşur qanımız,
Təkindən qəhəri çəkib çıxarır.
"Koroğlu" havası car çəkir, haylan,
Qurğuşun tıxanmış qulaqlar dəlir.
Gözdən salxım-salxım buzu sallanan,
Sində dəğ olmuş dağlar əridir.
Mələ qarazurna, mələrtin gəlsin,
Ahu balasına qovuşanədək.
Ana yavurundan ayrı düşməsin,
Kim ağlar bu dərddə, ağlar sənin tək.
Səslərin qəvvəsi, iç səsi sənə,
Əyilmək, yenilmək uzaqdır səndən.
Qəşş et, başdan-başa nəfəslə səssən,
Daş da dilə gəlir "Cəngi" səşindən.
Susma qarazurna, susma, sən Allah!
Torpaq qan ağlayır, göylər hönkürür.
Ərşi-fərşə qatır bu nalə, bu ah!
Nəhrlər şahə qalxır, göy yerə çökür.
Susma qarazurna, pülən, sən Allah!
Sıyrılaq ələmdən, kif qoxusundan.
Titrət Oğuz elin, bəlkə ayıla,
Mamırı göyəren daş yuxusundan.
Susma qarazurna, ucalсын sən,
Qoy qalxсын mələrtin ala ulduza.
Fırtına qoparsın cikkən, kişnərtin,
Beyinlər don atıb dönməsin buza.
Susma qarazurna, susma, sən Allah!
Müqtədir səsinə yenilmək yaddır.
Susma qarazurna, susma, sən Allah!
Nə qədər Qarabağım taptaq altıdadır.

QARABAĞA GEDƏN ƏSGƏR

Qarabağa gedən əsgər,
Cənnət yurdum əsarətdə,
Qan-qadadır dörd bir yanı,
Qalib Şuşa yad əllərdə,
Yox baxanı, yox həyanı,
Dönüş yoxdur Qarabağa,
Axıtmasan düşmən qanı.
Od-alova bələnbdir,
Hər qarışı Ulu yurdun.
Olum-ölüm savaşın seç,
İşiq saçsın, od püskürsün,
İçindəki qisas hökmün.
Canından keç, qanından keç,

Qarabağdan keçmə əsgər,
Qarabağa gedən əsgər,
Quduz düşmən yolun üstə,
Çəkib sipər, qazıb səngör.
Göy Tanrıdan imdad istə,
Çək hesaba iblisləri.
Durur hələ daşlar üstə,
Şəhidlərin qan izləri.
Ey Vətənin aslan oğlu,
Mərd övladı, ər igidi,
Dıǵaları kəc millətin,
Qaynağıdır xəyanətin.
Etiyati vermə əldən,
Qarabağla döysün qəlbin,
Düşmən üstə yeri mətin.
Qarabağa gedən əsgər,
Yağı fürsət ustasıdır,
Düşmən Dəcəll donundadır.
Silahı məkr, hiylə, kələk,
Öldürməsən, öldürəcək.
Daşnak adın tarixdən sil,
Zəfər sənəin süngündədir!
Qarabağa gedən əsgər,
Unutma, sənindir zəfər.
Türk oğlusan, şərəfli ol,
Məhəmmədciq adını al.
Hər qələbəni fərəhimdir,
Qarabağım, cənnət Vətən,
Ermənisiz türk elmidir...

Gözün yolda qalmasın, əsgər anası! Sən Cavanşirlər, Babəklər, Cavad xanlar, Qoç Koroğullar, Mehdi Hüseynzadələr, Həzi Aslanovlar, Mübarizlər, Mingəçevirli Nofəl Qasimovlar anasın! Başını uca tut, Asərbaycan qadını! Həyata gotirdiyin, bu gün Qarabağda döyüşən hər bir Asərbaycan əsgəri məhəmmədciq adını alır. Səfər bizdən, zəfər Göy Tanrıdan-Uca Allahdandır, deyir məhəmmədciqlərimiz. Məhəmmədiyyimizə güllə sıxan hər kəs kimliyindən-ASALA, PKK, YPG, erməni, rus, livanlı, fransalı...-haralı olmasına, milli mənsubiyyətinə, dininə, irqinə baxmayaraq kəfərdir, kafirdir. Şəhadət şərbəti içən hər bir məhəmmədciyimizə öldü demək olmaz. Onlar Göy Tanrı-Uca Allah qatında ruhları aram tapır, iman nemətindən bəhrələnilirlər. Mən hər gün şəhidlərimizin ruhları şərafinə Yasin surəsi oxuyur, dualarımı Fəth surəsi ilə tamamlayıram. Yaralılarımıza Göy Tanrıdan-Uca Allahdan şofalar diləyirəm. Sözsüz ki, hamımız Allah üçün gəlmişik, şübhəsiz də Ona dönəcəyik. Qazi adı alan, zəfər çalan məhəmmədciqlərimizin hər biri milli qəhrəmandır. Lövhə Məhfuzdakı sanlı günləri yetişdikcə, əcol qapılarını döydükcə, alını açıq, üzü ağ haq dünyalarına köç edəcəklər. Yerləri yumaşacaq, torpaqları şirin olacaq. Ruhları aram tapacaq.

Şanlı Ordumuz, məhəmmədciqlərimizi Tanrı Özü qorusun! Göy Tanrı-Uca Allah yar və yardımçılari olsun! Amin...

Əli Sahib ƏROĞUL,
yazıçı-publisit, müstəqil araşdırmaçı